

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése ide küldendők az előfizetési díjak. nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
 Egész évre 8 kor.
 Fél évre 4 kor.
 Negyed évre 2 kor.
 Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadtnak:
 Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelik A., »Altalanos Tudósító« hirdetői osztálya Budapest.

Nyilttér petítóra 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Karácsonykor.

A csodás ihlet, mely palotában és kunyhóban egyaránt megszállja az emberek szívét, midőn elmerülnek a jászolban született világ megváltójának emlékében, gyönyörű bizonyossága annak, hogy az emberek egyenlőknek születtek. Az állam, a társadalom az ő intézményeivel falakat és áthidalhatatlannak látszó mélységeket alkotott az emberek közé; de az együttes érzés, melylyel a milliók és milliók szent alázattal elragadtatva borulnak le ama bellehemi jászol előtt, megcáfolja a különbségeket, melyeket az emberek alkottak egymás között. Gyarló földi dolog a vagyon, rang és megkülönböztetés, de isten örökké tartó munkája az egyenlőség. Isten előtt egyenlők vagyunk, csak egymás között vagyunk nagyok és kicsinyek, hatalmasak és gyengék.

A gazdag lenézi a szegényt, a szegény gyűlöli a gazdagot, de amikor eljön a szent karácsony ünnepe, a glória, mely ott ragyogott a bellehemi jászol fölött, beleragogy a szívekbe, elosztja a büszkeséget és gyűlöletet s egyik vagyunk a jászolban született megváltó imádásában és a hozzá érzett végzetetlen szerelemben.

Nyilvánvaló, hogy ebből az egységes érzésből fakadt a tudat, hogy karácsony a szeretet ünnepe. A szeretet, amely mint egy második istenség eszméje tartja átölelve és

fűzi egymáshoz az emberek összességét, leg-hatalmasabban most lobog elő az emberi szenvedelmek kohójából. Miközben fény és ragyogás hirdeti mindenfelé a nyilvánosság előtt a megváltó születését a szívek mélyeségei rejtekei megnyílnak, hogy befogadják a részvételt és a jótékonyág gyakorlásának szükséges voltát. A nyomor és szenvedés sötét tanyáit beragyogja az emberszeretet, amelyet ő hirdetett, a melyért ő halt meg a keresztfán. Akinek módja van rá, jót tesz ma a szegényekkel.

A jótékonyág csodás melegséget kölcsönöz a vallási ünnepnek. Az istenség magasatos imádásához megragadóan simul hozzá az ember legnemesebb szenvedelme, a szeretet és a kettő, amely föntartja a világot, együtt párhuzamosan haladnak a nagy uton, mely az emberiség boldogulásához vezet.

Ó be kár, hogy csak karácsonykor van így! Ha elmúlik a gyönyörű ünnep, széjjel válik a kettőnek útja, s másképpen hirdetik a vallást és másképpen az emberszeretetet, sőt sokszor van úgy, hogy egyik a másik ellen tör. Az élet küzdő porondján harc folyik a kettő között, különösen most, amikor az emberszeretet nevében vakító, sőt elvakító fényrel lobogtatják a tudomány látkályáit. Új apostokok keltek fel, akik úgy akarják felépíteni a jövőt, hogy lerombolják a múltat

Igy aztán uttalan utakon tévelygünk. Kétségeink megerősödnek s lelkünk elbágyad.

Homályos köd üli meg az emberiség czélját, s mi minduntalan eltévedünk a ködben. Nem értjük meg, miért teremtődünk, nem vagyunk tisztában a boldogság problémájával, daczára annak, hogy a boldogságért folyó küzdelem csak a sirnál szűnik meg. Rossz szenvedélyeink szabadon törnek elő, irigykedés, gyűlölet és önzés a rugója gyakran az ember cselekedeteinek. Ártunk egymásnak, hogy használhassunk magunknak.

Csak karácsonykor oszlik el a világ keserősége és sötétsége, szeretjük egymást s jót teszünk, vagy legalább jót akarunk tenni és elpihen az önzés harcaza.

Karácsony szelleme, világ megváltása, miért nem maradsz velünk az egész, egész esztendőn keresztül!?

Hirdetmény a népszámlálás ügyében.

1. Az 1899. évi XLIII. t.-cz. alapján, a magyar korona országainak területén 1901. évi január hó 1-je és 10-ike közt ország-szerte népszámlálás rendelkezett el, melylyel egyidejűleg a köz- és magánépületek és lakások összeírása, továbbá a kisipar körébe tartozó iparüzemek felszereléseinek és termelési viszonyainak számbavétele is eszközöltetik.

2. A népszámlálásnak semmi egyéb czélya nincsen, mint az ország összes né-

T Á R C Z A.

Megszületett!

*Megszületett! oh, örvendezz világ,
 Büszke zsolozsma keljen ajkadon, —
 Szálljon a tömjén, fakadjon virág,
 Bár hóval tödve minden völgy, halom.
 Örvendezél, mert ime testet ölt
 Az eszme ujra . . . Rajta, rajta hát!
 Zengjed szerzte — hogy megrengjen a föld,
 A dicsekvésbe fult halleluját! . . .
 De ajkad néma s arczod oly rideg,
 A csodás eszme sulya im lenyom —
 Parány vagy, aki porba elvegyül
 S nem tud repülni büszke szárnyakon.
 Ki hulló vére szentelt zálogán
 Megváltani jött tenger vétkedet!
 Eszme korödben, amely szük, silány,
 Az Isten eszmét ime rettegéd!
 Megszületett! Mért e halotti csend
 A bánók sötét, sivár éjjelén?
 Az árny tünik . . . És ime ott dereng
 Az ég ivén uj, tiszta égi fény . . .
 Megszületett! Oh, örvendezz világ,
 Zsolozsma zengjen völgyön-halmon át —
 Szálljon a tömjén, fakadjon virág,
 Ajkad fennen mennydörögje hát
 A dicsekvésbe fult halleluját!*

Pakots József.

Az amerikai nagybácsik.

Talán nem is kellett volna a cím elé az amerikai jelző, hiszen tudja és érzi mindenki, hogy csak az amerikai rokonokról lehet itt szó, mert a mi hazabeli nagybácsijaink sokkalta inkább jó nevelésű emberek, semhogy rászolgáltak volna arra, hogy akár vigjátéktárgy, akár egy jótékony-célú felolvasás czéltáblájává legyenek.

A mi nagybácsijaink — a hazabeliek — tudják már kötelességüket; ha a VI. vagy VII. X-et elérik, a kellő százezerforint is rakáson van, hát szépen átköltöznek a másvilágba, boldoggá téve számtalan unokaöcsücsüket és azok ismert és ismeretlen hitelezőit, úgy hogy az örökösnek alig van más dolga, mint hogy egy első osztályu temetést rendeljen a Pompes Funebres-nél, s a királyi közjegyzőnél meghallgassa a szeretett (?) nagybácsi testamentumának a kihirdetését, s feláradjon a telekkönyvi hivatalba, s átírassa a drága néhai ingó és ingatlanait.

De nem így tesznek az amerikai nagybácsik! Oh ezek furfangos emberek, nem hagyják olyan könnyen a »millióikat.« És éppen ez az, a miért ezek a félig jankeek megérdemelnék, hogy haláluk előtt 25-öt vágassanak rájuk. Természetrajzilag az amerikai nagybácsik két osztályba oszthatók. Először olyanok, akik léteznek, de sohasem haltak meg, azaz, ott az újvilág füstös ege alatt túlélik összes unokaikat és öcséseiket, és olyanokra, akik nem léteznek, de meghalnak. Ez az utolsó faj még veszedelmesebb. Avagy nem olvastak-e már kedvenc zsuornáljájukban ilyen híreket: Mister John Kohen san-franciskói gyáros 92 éves korában elhunyt. A néhai legtekintélyesebb polgára volt a

City-nek, a Railway Streeten 9 palotája maradt, s utolsó perceiben egy hű szolgálója volt körülötte. A milliomos Magyarországból, Znióvárjáról szakadt az új világba, s eleinte csak tintaaladásból tengette életét, s most mégis 10 millió ezüst dollár maradt utána.

Nos mikor ezeket a szivretáló történeteket világgá röpitik, a Kárpátoktól az Adriáig — helyesebben Munkácstól Stridőig tizezer Kohen-nek lábad könybe a szeme és dobban meg a szive. Másnap már 5000 városban ir az árvászek, a jegyző és pap azaz anyakönyvvezető a san-franciskói consulnak, hogy elhunyt millionér elvitézhatatlan unokái és unokaöcsései, ezek az ő városukban laknak, s minden más, hasonló nevű örökösjelölt — szédelgő, akiket egyenesen meg kell lyncheini. A legközelebb induló amerikai postagözös pedig métermázsaszámra viszi a leveleket, az iratokat, születési bizonyítványokat, bélyeges aktákat az újvilágba, sőt újabb már élelmesebb örökösök is készülnek, akik nyomban hajóra szállnak a milliók után. De őh uram! Végre küti, hogy a milliók ura tulajdonképpen Kohn Iszák, nem is Znióvárjáról való, hanem Csehorországból, a Znai mi uborkák hazájából. Ezzel aztán örömeink és tragédiánk vége, a legtöbb hasznót a kincstar huza, aki vagy 10000 drb különféle okiratok blyegéért sokkal több pénzt kapott, mint akárhány örökös. Ilyen csalfák az újvilágbeli milliók. Mire hozzánk jönnek kutymódon leolvadnak. Higgyék el, nem érdemes örökölni!

Most pedig érezenek irántam forró részvétel, mert áttérek az én saját külön nagybácsimra.

Épen dr. Nyuzó Álfred ur irodájában töltöm az ősjogási éveimet, amikor a Tárगतóban olva-

pessegének létszámát s a népességnek mindazon közérdekű viszonyait kideríteni, amelyeknek ismerete épen a népesség minden egyes tagja boldogulásának előmozdítása s a hazai ipar felkarolása érdekében kifejtendő állami és társadalmi tevékenységnek képezi előfeltételét.

3. Felhívatik a közönség, hogy a népszámlálás ideje alatt a családfő, vagy annak oly helyettese, aki a szükséges feleleteket megadni képes, otthon tartózkodjék.

4. Minden háztulajdonos, illetve megbizottja, felelőség terhe alatt a számlalóbiztos előtt nyilatkoznai köteles, vajjon az összeírásból nem maradt-e ki valaki?

5. a) Aki tudja hamis, vagy valótlan statisztikai adatokat vall be, vagy az adatszolgáltatást megtagadja, vagy szándékosan elhallgat valamely lakót, kihágást követ el és 100 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetettetik. (1897. évi XXXV. t.-cz. 13. §)

5. b) Kihágást követ el az is, aki 1900. évi december hó 31-ike és 1901. január hó 10-ike közti egész időt uton tölti, s a nélkül, hogy ezen idő alatt járhol is számba vétetnek, január hó 10-én elmulasztja számlalólapjának kitöltése végett azon közseg előjáróságánál jelentkezni, amely közsegben ezen a napon épen tartózkodik, vagy amelyek közsegben épen keresztül utazik.

6. A népszámlálással a születés időpontjának helyes bemondása miatt felhívatik a közönség, hogy a születés időpontját igazoló iratokat, minők: keresztlevelek, születési anyakönyvi kivonatok, házassági anyakönyvi kivonatok, nyilvántartási könyvek, iskolai bizonyítványok, cselédkönyvek, munkakönyvek, betegsegélyző-pénztári lagkönyvek, imakönyvi bejegyzések stb. kéznél tartásuk s a számlaló-biztosnak betekintés végett rendelkezésére bocsássák.

7. A népszámlálással egyidejűleg a földbirtok nagysága katasztrális holdakban (1600 □ öl) összeírandó, miért is felkértek a földtulajdonosok, földbérlet, földhasznélvezők és részes földmivelők, hogy előre számsítsák össze a birt, bérelt, hasznélvezett és részért művelt földjeiket, hogy a számlaló-

biztosok hazafias munkájukat könnyebben, idővesztégetes nélkül teljesíthessék.

8. Az iparos polgárság a népszámlálásnál felelni tartozik, hogy minő és mennyi nyersanyagokat használt fel és minő iparcikkeket állított elő az 1900. évben? Pl. az asztalos mennyi deszkát használt fel s mennyi butort készített; a pék mennyi lisztet használt fel s mennyi süteményt készített; a cipész, csizmadia, nyerges mennyi bőrt használt fel, s mennyi cipőt, csizmát, szíjját készített; a kovács és lakatos mennyi vasat; a szabó mennyi posztót használt fel s hány öltözetet készített; a fazekas mennyi agyagot, a bádogos mennyi bádogpléht, a bogárnár mennyi fát, a kalapos mennyi nemez használt fel s hány kalapot állított elő; a köteles mennyi kőcotot és kenderet használt fel s mennyi kötelet állított elő; a szikvizgyártó mennyi szódát használt fel s hány hl. szikvizet állított elő stb.

9. A népszámlálási adatok az adók kivételénél alapul nem vehetők, kizárólag csak statisztikai célra fognak felhasználtni s az adatszolgáltatásnak lelküismeretes teljesítéséről — a magas kormány iparfejlesztő intenczióit felfogva s attól áthatva — a polgárookra nézve semminemű anyagi vagy erkölcsi kár nem származhatik.

Csáktornya, 1900. évi decz. hó.

As előjáróság.

KÜLNÖFÉLÉK.

— **Boldog karácsonyi ünnepeket** kívánunk lapunk minden olvasójának, előfizetőjének, munkatársának s jóakörójának! Hozzon a kis Jézuska minden családnak egészséget, békét, szeretetet s adja meg mindenkinek a mindennapi kenyerét, fűtőt szobát s meleg ruhát, hogy legyen megfelelőes, boldogság s öröm minden háznál!

— **Hivatalvizsgálat.** Csértan Károly Zalavármegye atispánja e hó 20-án Perlakon s 21-én Csáktornya Sultzberger Lajos főszámvevő kísérteben szokott évi hivatalvizsgálatot tartott a főszoftagbírói hivatalokban.

— **Kinevezések.** A földmivelésügyi m. kir. miniszter 1901. évi január hó 1-én kezdődő hatálylyal Viasz Nándor tv. állatorvost Csáktornyára a csáktornyai járásba, Lange Kelemen tv. állatorvost Perlakra a perlaki járásba s XI. fizetési osztály harmadik fokozatába m. kir. állatorvosokká nevezte ki.

— **Jutalmazás.** A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter a földmivelésügyi m. kir. miniszter hozzájárulásával Albrecht István helybeli áll. tanítóképző-intézeti növendék részére a gazdaságtanban s különösen a gyümölcsfa nemesítésben az 1899/900. tanév folyamán tanusított szorgalma s tett előmenetelen megjutalmazásul egy darab huszkoronás aranyat adományozott.

— **Póttanoképesítő-vizsgálat.** A csáktornyai állami tanítóképző-intézetben e hó 20-án póttanoképesítő-vizsgálat tartott, melyen két tanító vizsgált meg. Az egyik I. évi június hónapban tartott tanoképesítő-vizsgálaton 2 tantárgyból visszavetelt s most javított egy tantárgyból, míg a másikból a vizsgálatbizottság egy felvére ismét visszavetelte. A másik okl. tanító horváltannnyelvű iskolákra szerzett képesítést. A vizsgálatokon dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő elnökött.

— **Jótékonyág.** A csáktornyai jótékony nőegyesület megkezdte téli nagy segélyakcióját. Az elmúlt héten 3 ovodás, 16 községi népiskolai, 1 gyarkoló iskolai és 1 polgári iskolai tanuló meleg lábbelivel lett ellátva. Karácsony után pedig folytatja a segélyezést tűzifa kiosztásával. Isten áldása kísérje ezen érdemes egytel működését, mely fázó embertársáról ily kegyesen gondoskodik.

— **Tanulmányi kirándulás.** A zágrábi orsz. tanítóképző-intézet tanári testületének 7 tagja és 25 negyedéves növendéke e hó 17-én tanulmányi kirándulást rendeztek Csáktornyára az áll. tanítóképző-intézetbe. A kirándulókhoz csatlakoztak Varazsd-vármegye tanfelügyelője, Varazsd városának h. polgármestere és a varazsdi iskolák tanító-testületének 8 tagja. A kirándulókat a csáktornyai vasuti állomáson a csáktornyai áll. tanítóképző-intézet tanári-testülete és negyedéves növendékei fogadták. A horvátországi vendégek meglekintették Zrínyi Miklós a költő

som, hogy James Pavlicsek cíncimnái államának hidépítőjét szél érte, s rengeteg milliót, melyet saját találmányával szerzett, ismeretlen örököseire hagyta, akiket most a konszultás jelentkezésére szólít fel. Az örvedetes napihírben az is el volt még mondva, hogy a jeles férfiú első feleségét, aki már 30 éve hogy elköltözött az újvilágból, Betti Hajagosnak hívták. Semmi kétség, ez az én Erzi nagynéném, akit annyit hallottam emelgetni, hogy egy szép napon elvitörölzött a mi fatornyos községünkbe.

A notáriust egy expresse levélben riasztottam fel, hogy adjon egy hatósági bizonyítványt, s a plébános pedig — mert az eklezsiának új harangot ígertem az örökségből — ékes latin és magyar nyelven bizonyította, hogy csakis én vagyok az a Pavlicsek László, akit az örökség megillet. Ismertem nagybácsimat is személyesen, sőt nagynéném, amikor még nem Betti, hanem Erzsóknak hívták, ő tanította a hiszekegyre!

Ezekkel elkészülve, visszautaztam a fővárosba. Hol is első dolgom volt, hogy amerikai ismereteim gyarapítsam, s e célból egy délutántól töltöttem a városigetek Amerika név részében. Délután megvásároltam amerika térképét és földrajzát és tanulmányoztam, aztán egy amerikai fényképszélnél levettettem magamat, egy amerikai biztosító intézetnél 5000 frtg assecuráltam és este egy amerikai vacsorát élveztem és amerikai lapokat olvastam hogy csak úgy zuhogt a fejem. Már azt képzeltem, hogy telivér amerikai vagyok. Másnap az amerikai konszultás szolgálójával kötöttem ismeretséget, akitől egy amerikai puskát kaptam, melylyel azonban előbb ő a zsebemet felmetszette, úgy amint az Arizonában is szokás.

Délután a városigetekben az újvilág állatfajtáit nézegettem és sóhajtoztam nagybácsim után.

Ily dus tapasztalatokkal aztán elutaztam a nagy utra, de előbb egy amerikai hintaszékben begyakoroltam magamat a tengeri betegségbe is. Végre itt voltam. És itt jön a tragédia. Mikor nagybátyám palotát kerestem, egy yankee igazított utba, hogy — az a vén kutya most a kávéházban ül és levelet ír. — Elhűlt a vérem. Hát itt a lelkek visszajárnak a kávéházba és leveleket írnak? Reszkettem a félelemtől, de benyitottam és oda álltam a legfőbb, legokosabb alakhoz és megszólított. Mister Pavlicsek hidegen köszöntött és tudtomra adta, hogy nem ő hunyt el, hanem a ház mestere, akit Havlicseknek hívnak. Ez az egész! Lerogytam egy székre és lázasan össze-vissza beszéltem. Harmadnap visszanyertem egészségetem s ekkor nagybácsim azt mondta, hogy látja hogy a klíma nem nekem való, utazzam vissza Európába. Elémbe csörgetett 100 dollárt, s mire észrevettem magamat, egy ördögös lift már a földszintre szállított. A 100 dollárt még az nap elvettem és este pedig engem vertek el amugy amerikaiasan.

Négy hét mulva visszaérkeztem az óvilágra, s átkoztam a vén Kolombust, mert ha ő fel nem találja Amerikát, a nagybácsik meg a tótok szépen itthon maradnak.

* * *

A nagybácsiról már rég lemondtam s beálltam a csendes nyárspolgárok közé, sőt már egy bájos hajadonnál, — mert — — már hymen rózsalánczait fonogattuk, mikor váratlanul megjön Mister Pavlicsek levele, melyben tudtomra adja,

hogy beteges, ha azt hiszem, hogy Amerikában meg tudok élni, hát rám bízza a hidak pereit, melyet eddig egy hazabelije kezel, aki most ott villamos kalauzza lépett elő. Azt hittem, hogy a bácsi csak gyengédségből nem akarja tudatni, hogy az utolsó járja, hát utra keltünk, még pedig jóvendőbelimel. Eleinte nagy volt az ellenkezés a családban, de mikor a tintartó gyáros milliót hoztam elő, melynek én vagyok egyetlen jogosult örököse, hát ez hatott és a bájos ideállal tengerre keltünk.

A nagybácsi tényleg oda volt, csontjainál csak értékpapirjai zörögtek jobban, szemei, arca sárga volt, akár csak az aranypénzei. Az orvosok végső reményeége az volt, hogy csak a terénstet segíthet. Mi éjjel-nappal virrasztottunk és számoltuk, hogy ma meg tegnap már hány ezer dollárt kerestünk az örökségből.

Egyzserre a bácsi aggasztóan javulni kezdett és az orvos azt mondta, hogy ez az élet utolsó fellobbanása. És azon éjszaka csodálatos rosszul aludtam. Otthon voltam lábamban és éppen azt a haragot tettk fel, melyet réges-régen én ígertem. Reggelle kelve a bácsi egy titkárja jelenté nekem, hogy a nagybeteg jobban lett, — (felszáhajtottam!) azonban ma reggel a Pacific-expresssel elutazott a myladi kíséretében.

A guta környékezett! a myladi az én jegyem volt, akinek már 4 éve udvaroltam, s az anyósokn megígertem, hogy mihielyt szárazföldet érünk, paphoz megyünk.

Most tehát itt álltam megsemmisülve! Haladó bácsim utrakelt az én tulajdon jegyemmel, ahelyett hogy a halállal jegyezné el magát.

varát, melynek összes terméit és régiségeit Festetics gróf gazdasági tisztikarának sziveségéből ez alkalommal megmutatták. Innen a kirándulók az áll. tanítóképző-intézetbe mentek, a hol tiszteletükre a tanítónövendékek Révfy tanár vezetése mellett hangversenyt rendeztek, majd a zágrábi tanítónövendékek horvát dalokat énekeltek. Az intézet felszerelésének, berendezésének és mintagazdaságának megtekintése után a horvát vendégek az intézet éttermében megvendégeltettek. Itt Margitai igazgató köszöntötte fel a horvát vendégeket s a magyar-horvát testvéri szeretet kölcsönös ápolására emelt poharat. Matica zágrábi képezdei igazgató és a varaszdí h. polgármester felköszöntőjükben a magyarok szives vendégszeretelét köszönték meg. A magyar s horvát tanfériak ezen találkozója alkalmából a jelenlevők nevében Matica és Margitai igazgatók sürgőnyileg üdvözölték dr. Axaméth Lajos cultusministeriumi ministeri tanácsost, a népoktatási ügyek vezetőjét, a ki szintén sürgőnyileg »benső hazafias üdvözlését« küldötte a jelenlevőknek. A horvát tanügyi férfiak a magyar tanítóképzés iránti elismerés nyilvánításával és a magyar vendégszeretet legsbű emlékeivel távoztak hazájukba.

A csáktornyai jótékony nögylet 1901. évi január 12-én a »Zrinyi« szálloda nagytermében sorsjátékkal egybekötött zártkörű táncestetélyt rendez. Belépti-díj személynként 2 korona. Kezdeté 8 óraker. Felülfizetések és nyereeménytárgyak köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. A szives adományozók kéretnek, hogy az adományozott tárgyakat neveikkel lássák el s január 10-ig Bernyák Károlyné urnőhöz, mint a rendező-bizottság elnökéhez sziveskedjenek beküldeni.

Perselynyitás. A Szeivert-vendéglőben székelő asztaltársaság perselynyitó-ünnepélye Rosenberg Lajos elnöklete alatt e hó 12-én tartatott meg nagy számú tag jelenlétében. A perselyben találatott és közadokozásból összejött 116 (egyszáztizzenhat) korona, melyért a helybeli polgári iskolai, népiskolai és képezdei gyakorlóiskolai zsegyény tanulók részére lábbelik készítették. Az asztaltársaság tagjai ezután megválasztották

a következő évre: Rosenberg Lajost elnöknek, Bors Istvánt alelnöknek, Alszeghy Alajost jegyzőnek és Szeivert Antalt pörsölygondozónak.

A korcsolya pályáról. A helybeli korcsolya-egyesület a Zrinyivár melletti jégpályáját a mult heten nyitotta meg, melyet az egyesület tagjai szorgalmasan látogatnak. A jégpálya használhatóságát — a tagok értesítése céljából — a kék-fehér zászló, vagy a korcsolya jelzi, melyet a főtér ivlámpájára tűznek ki.

Értesítés. A gőzfürdő igazgatósága értesíti a közönséget, hogy ezentul gőzfürdők csak reggel 7 órától délután 4 óráig vehetők.

Figyelmeztetés. A m. kir. pénzügyminiszteriumnak f. évi 99149. számú körrendelete értelmében a jelenlegi 10 és 6 filléres marhalevél őrlapok f. évi decz. hó 31-ikével forgalmon kívül helyeztetnek, melyökből 1901. évi január hó 1-ével a 20, 12 és 4 filléres marhalevelek kerülnek forgalomba.

Ertesítés. A »csáktornyai jótékony nögylet« 1901. évi január hó 11-én sorsjátékkal egybekötött zártkörű táncestetélyt rendez. A kik a táncestetélyen való megjelenésre igényt tartanak, de meghívót tévedésből nem kaptak, sziveskedjenek a rendező bizottság elnökéhez, Bernyák Károlyné urnőhöz fordulni.

Hirdetmény. Hivatkozással Zalavármegye tek. törvényhatósági bizottságának a tüzendészetéről 12412/284. jk. szám alatt alkotott szabályrendelet 35. szakaszára, ezenel közhírré tétetik, hogy a községi tüzölő szolgálatot teljesíteni tartozó csáktornyai lakosok összeírvalán, a vonatkozatos névjegyzék az említett szakasz rendelkezéséhez képest folyó hó 20. napjától 28. napjáig terjedő 8 napon át a községháza tanácstermében közzsémlekre helyeztetlek, az ellen az érdekelték 8 nap alatt felszólamlást adhatnak be a község képviselő testületéhez. — Kelt Csáktornyan, 1900. deczember 19-én. Az előjáróság.

Meteor-hullás. E hó 15-én éjjel 11 óraker Csáktornyan északról nyugatra ivalakban vonuló meteorok láttak leessni, mely rendkívüli fényt árasztott az egész vidékre. A ritka égi tünemény 10 másodpercig tartott.

Lopás. Janusa Jakab sztanetincez-hegyi illetőségű csavargó napzsamos f. hó 12-én nappal Berta Hugoné helybeli lakos zárt szobáját álkulcsal felnyitotta, s onnét 20 drb zsebkendőt, 6 drb törülközöt és 4 drb ezüst kanalat 38 korona értékben ellopott. A tettes a helybeli csendőrség által elfogattott és a kir. járásbírósnagnak átadattott.

Örök naptár. A legeredetűbb és legérdekesebb naptárak egyike az immár 3-ik kiadásban megjelenő Bacso-féle »Örök Naptár«, melyet Bacso Ferencz fővárosi állami tisztviselő szerkesztett. Magában foglalja ez a mult, jelen és jövő bármely évében előfordulható összes naptárakat, számszerint 61 teljes közzsémeges naptárt, melyek az évek folyamán váltakozva érvényesek. Aki tehát egyszer megveszi, minden esztendőre ellátja magát naptárral, miáltal sok pénz takarít meg, sőt az elmult évek naptárainak is mindig birtokában lesz, ami igen érdekes dolog. Így pl. a többi közt megtalálhatja benne mindenki a maga születési évének naptárát, s láthatja belőle, hogy a hét melyik napján pillantotta meg a világot, hogyan estek abban az évben az ünnepek, husvét, pünkösöd stb. stb. Rendszeres gyűjteményben közli továbbá az »Örök Naptár« hosszú évszázadok időjárásai tapasztalatait és babonáit, melyek-

ből komolyan vagy tréfásan mindig előre megmondhatjuk: milyen idő lesz? Igen becse a világtörténelmi nevezetességeket tárgyaló fejezete is, mely gazdag anyagot szolgáltat mindenkinek minden körben az okos, szellemes és lebilincselő társalgásra. Külső kiállítása pedig új, díszes, szimpompás, hogy a legelőkelőbb szalonok asztalán helyet foglalhat, s így alkalmi ajándéknak is különösen ajánlható. Bolti ára 2 korona, de a »Muraköz« előfizetői 1 korona 30 fillér kedvezményes áron kapják meg a »Muraköz« kiadóhivatalában. Vidéki megrendelésnél ajánlott és bérmentes megküldésre még 35 fillér is melléklendő.

A Horgony-Pain-Expeller igazi, népszerű háziszerré lett, mely számos családban már több mint 27 év óta mindig készletben van. Hátfájásnál, csipfájdalom, fejfájásnál, köszvényélnél, csúznál stb.nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzsölések mindig fájdalomesillapító-hatásuaknak bizonyultak, sőt járványkórnaál, minő: a kolera, hanyóhasfolyás, az altstnek Pain-Expellerrel való bedörzsölése mindig igen hatásosnak bizonyult. Ezen kitűnő háziszerr jó eredménnyel használattott bedörzsölésként az influenza ellen is és 40 kr., 70 kr. és 1 frt üvegenkénti árban a legűbő gyógyszerárban készletben van, hanem bevásárlás alkalmával mindig határozottan mint »Richter-féle Horgony-Pain-Expeller« vagy »Richter-féle Horgony-Liniment« kérdendő és a »Horgony« védjegyre kérünk figyelni.

A vérszegénységről.

A vérszegénység oly általánosan előforduló betegség, amely egy országot és éghajlatot sem kímél meg. Eredete könnyen meghatározható; mert mindig a vér nagy elszegényedése által idéztetik elő, amely többi vörös és fehér vértestecskéiből van összeállítva. A vért a vörös vértestecskék erősebb vagy gyengébb apadásá gyengíti, amelyek pedig erejének feltételei. Ezáltal az egész szervezet, amelynek rendese működéséhez erős vérrre van szüksége, hiányos állapottba kerül s a különböző természetű betegségek azt teljesen megzavarják. Hogy egy sok esetben halálos veszélyt elhárítsuk, okvetlenül szükséges a vért erősiteni és gyarapítani.

A vér egyik helyreállító szere dr. Williams Pink-labdaca, mely már csodákat művelt és ezer meg ezer esetben a vérszegénységet alaposan meggyógyította. Ezen gyógyszer tartós használatánál nagyszerű eredményeket lehet elérni nemcsak a vérszegénység esetében, hanem még sápkórnaál, neurasthenia, rheuma, általános gyengeség a túlfeszített munka következtében stb. ugy férfi, mint nőnél, valamint sok hasonló betegségben. A vérszegénység tünetei, u. m. fejfájás, kábultság, oldalszurás, derékfájás, gyomorjáb, általános gyengeségi állapottól kísérve, könnyen felismerhetők. Az alábbiakban Karger asszony példáját Sternbergből (Ausztria) hozzuk fel férjének leveleivel együtt:

»Legmelegb köszönetünket fejezzük ki önnek a dr. Williams Pink-labdacsairól. Nőm három évig gyomorjában, étvágyhiányban és vérszegénységben szenvedett, amiből még heves oldalszurást kapott, úgy hogy a legkönnyebb munkát sem bírta elvezezni. Ezen szükségben hallottam dr. Williams Pink-labdacsairól és azok eredményeiről. Hezattam 9 dobozzal, amelyek feleségem régi egészségét ismét mehozták.»

Hasonló esetekben Karger asszony példáját követve, hosszú időre virágzó egészséget biztosítunk magunknak.

Kapható minden gyógyszerárban, valamint Ausztria-Magyarország főraktárában **TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerésznél, (Budapest, Király-utczsa 12.) 1 frt 75 krért dobozonként, vagy 9 frtért 6 dobozonként.**

Szerkesztői üzenetek:

Periak. J. Köszönöm a leírást. Máskor is kérünk hasonló, vagy más nekünk való apróságot. **Zágráb.** Köszönöm! Igen szépek és alkalmasak.

Utazás Csáktornya körül. Beválik. Azonban kérjük a többit is, hogy kezeink között legyen a kilátásba helyezett sorozatból legalább néhány. Csak akkor kezdhetjük a szellemes, helyi érdekű közlemények közlését.

Dr.-Vásárhely. H. Köszönöm, megkaptam.

Felétles szerkesztő:
M A R G I T A I J Ó Z S E F.
Kiadó és laptulajdonos:
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR.)

Mit tegyek! Déiben levél jön czimemre, melyben a bácsi már 1000 kilométer távolságról tudatja velem, hogy nagyon boldog és sajnál engem, mert hiszen híten ápollam. Most pedig egy kicsit elmennek Grönlandba főkára vadászni. Másnap ismét egy kábeltelegramm jön, melyre már a nagybácsim felesége volt aláírva.

Tisztában voltam a helyzettel, hogy nagybácsim rútul mecsalt és hegyesen pedig elhagyta magát kábitani egy vén pénzbanya által. Most már nem vol. maradásom, olyan forrónak éreztem az újvilági levegőt, akár csak az egyenlítő alatt járnék. Magamhoz vettem tehát nagynéném férjének ékszerait és visszahajóztam Európába.

Ezen események óta esztendők multak el, azóta virágzó ügyvédi irodám van, s miután tudják, hogy többször jártam Amerikában, sok külföldi busás megbízást is kapok, nincs tehát okom visszakivánni a klondykei nagybácсит.

Az elmult éiten azonban mégis történt valami; elégáns kocsi állt meg a házam előtt. Jól-konservált öreg ur szállt ki belőle, meg egy nagyon ismerős női arc, s amikor pedig ezeknek az ölelő karjaiból kibontakoztam, előmbé toltak egy bájos képű pufok gyereket, aki lenkendezve kiabált az én amerikai nagybácsim felé: papa, papa...

Sve pošiljke se tičuće zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me, **Margitai Jožefa** urednika u Čakovcu.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: u svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvet leta . . . 2 kor.

Pojedini broj: koštaju 20 fill

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse« »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Božić.

*Radujte se narodi,
Kud čujete glas.
Da se Jezus porodi
Vu blaženi čas.*

Vu velikoj bludnosti i vu kmici neznanja pustila je milosrdnost Otca nebeskoga iziti sunce istine. Naši prvi roditelji zadali su cielomu rodu človečanskomu smrtnu ranu, koju nije mogel nitko zvrčati; oni su nam skovali lance, s kojimi je bilo sve Adamovo potomstvo zakovano vu suzanjstvo, ali nije bilo ni sile, niti moći, da te lance rastrgne; naši praroditelji su čovječanstvo strmoglavili vu globljinu skure kmice, ali iz nje izjavi nije nitko mogel bez svrhunarave svetlosti. Zvun naroda židovskoga nisu ni jedni drugi imeli spoznanje pravoga Boga, svemogućega stvoritelja. Pak, da nas dobi Bog izbavi iz te kmice i suzanjstva vražjega oslobodi, poslaj je svrhunaravu Svetlost jedino rođenoga sina Božjega.

Veselimo i radujemo se mili Medjimurci, kajti angeli silaze s neba i veselo nazveščaju radjenje Zveličitelja popievajuc:

Veselite se narod,
Kad čujete glas,
Da se Jezus porodi
Vu blaženi čas,
Svaki narod čuj, čuj
I k jasicam pristuplju.

Došlo nam je Zveličenje, eno ga vu Betlehemu. Ostavil je nebo, ostavil je pravice; ostavil je angjele i svete, nastanil se je ne vu kraljevskoj palači nego vu prostoj štalici, ne leži na mehkim vanjušima, nego na oštroj slamici. On Bog i gospodar naš. Budite veseli, ar bude i na vaša vrata pokucalo betlehemske diete i vam govoriyu angjele njegovie: »Mir ljudem dobre volje.«

Da mir ljudem, koji imaju dobra i plemenita srca, mir ljudem, koji ljube čestitost i svetost neizmjerne dobrote, koju njim je većmil; mir ljudem, koji nisu robovi svojih griehov i sluge zlih nagnenja, kajti je Božanski sin rastrgnul robeke lance. On nam je donesel ovo: »Ljubite se med sobom i svi su ljudi djeca jednoga Otca nebeskoga, da svi ljudi imaju jednaka prava na dobročinstva Božja. Ali k malodušnim i čija srca kipju od mržnje, koji su nepravieim, takvim On ne dohaja. Samo se ona zove dobra volja, koja se ne boji nikakve nevolje podnašati za svetu veru a ne ona, koja taj uzvišem navuk onoga, koji je nebo s zemljom pomiril.

Hoćete li biti pravi dēlniki Njegovih darov, čuvajte se nečistoće, ar je to ljuta rana vu vašem življenju, zmislite se na onoga, koji v jasicaj leži, ne vlada tam drugo, nego cviet angelskoga djevojačtva, věnec čistoće i kruna svetosti.

Čuvajte se pohlepe za imetkom, pogledite, kak je ovo bogatsvo zavrženo, nevidi se vu vtelovljenom Sinu božjem nikaj od takvoga bogatstva. A vi, koji preveč sami sebe štimate i ljubite a druge odurjavate, premislite, — kak je sliepa i karanja vriedna ta vaša ljubav, — kad vu rođenom zveličitelju od ove nikakvoga znamenja nema, dapače opaziti morete, da je On jedino iz ljubavi proti drugim sam sebe zametal i stupil vu pripisli stališ.

A vi, koji se plašite siromaštva, ne bojte se, o pogledite! vu štalicu betlehemska, jeli nesu one proste peljenice poštenja vriedne, jeli nije ona blažena slamica na kojoj je ležalo ono siromaško ali sveto diete!?

A vas, koji se tužite na teško življenje i na svakojačke suprotivčine, postavite si napravo, da vam još na radost budu a iz Betlehema morete zaključiti, kak sve teškoće ovoga svēta moreju imeti cilj. A vi, kojim su se zametavanja i druga vražjenja videla sramotna, ah pogledite! Stala je, gde se je narodil Sin Božji, koj vas onda obšaniti more, ako ste s Bogom i krepostjum zjednjeni. — Poglednimo zato na ljubav i poniznost Jezusovu. Zbrišimo suze žalosnim i dajmo telesne okrepe gladnim; ar je sam rekel: »Kaj god većinite jednomu od ovih malih, meni ste većinili. Iskitite svi svoje hižice zelenim borovim granjem, ar bude do-

Z A B A V A

Počinak za vrieme tabora.

Badnja*) ertica, priredil Medjimurski ladjar.

Pod težinom sniega nisu se za čudo pretrgale grane drveća. I najjakše su se grane spustile pravdo do zemlje, te se samo po gdekoje tu i tam oslobadjale teškoga terha, koji se je rušil na tu smrznutu kak kost tvrdu zemlju. —

Šumsko flo bilo je samo na gdekojem mestu pokrivo sniegom, a gdegdje pak je bilo čisto golo. Bilo je to ondi, — gde su se borove grane tak tiesno skupa držale, — da niti deždj nije — mogel prek padati. — Ta su mesta zgledala čisto tužna a kmica na tim mestima bila je upravo sirašna. Najljepše i najvugodneše bilo je na kraju šume, gde su letali celi čopori vrana, koje su s jakim kljunom iskale po sniežnoj ravnici lranu. Posedale su na sniežne grane i nihale se.

Na kraju šume videl se je mali breščanjek, po kojem je bilo puno visokoga i gustoga grmja. Pod breščanjkom teče mali potocić a s jedne i druge strane bilj su zasadjeni bori. Potocić je bili pokrit ledom. U

*) Badnjak to se zove onaj dan pred Božićom ili božićni post. —

daljim moglo se videti nekoliko malih hižicah sniegom pokrilih a med njimi je bila kak kvočka med piščanci, liepa selska crkvića.

Ljeta 1793-a dneva 25, i 26 decembra mogli su gledatelji opaziti na tom breščanjku osim blistajuće beline od sniega i nekakvo oštro sveto, — koje je, kak igla, bolo vu oči. A to oštro sveto nije bilo drugo nego odraz jedne od banganeta. Gledatelji su to lehkio mogli opaziti s druge strani potocića. Ovi gledatelji bili su Francezi, a banganete su bile njihovih nepriatelov Austrijancev i Prajzov pak i franceskih velikašov, koji su se pridružili nepriateljskoj vojski.

II.

Ovdi opisujem veliku i široku sumu: Bienvald. To je velika trovuglasta šuma vu Ranjkoi Falačkoj na samoj meji Elsasa, u sredini te šume vidi se najvećki vrhunec Richelberg na kojem se nahajaju varaši: Veisenburg, Lanterburg i Reinzabern. Do sim je dakle potisnul Hoš veliki i znameniti general republike Franceske na viteškom svojem putu uzduž vode Rajne veliku vojsku Austrisku i Prajsku. Goni njih iz jednoga mesta na drugo bez počinka. Vojska je generala Hoša gladovala no radi junačkih pobjeda nije čutila glada a niti zime, makar je bila oblečene vu lehkim modrim ka-

putima, koji su vre bili izglodani. Nisu imeli duge kепенjke a niti živeša a zato su mogli fletno putovati,

Položaj, koji su imeli neprijatelji Francezov bil je takav, da si ljepšega nisu mogli zazeljeti. Na mestu, — gde voda Lautera teče prama vodi Rajni, ondi vu šumi bila je saveznička naprijateljska vojska, koja je vu svako vrieme imala pripravljene pune štake. Veliki je bil strah pred naglom navalom Francezov, koji su bili zauzeli visočine po prilici po pol vure odonud, najme vu Elsas.

Mimo vode Lautere na desnoj strani vodi ravna cesta, koja se stopram iza Šeibenharda pomalo zavija i na toj vodi bil je melin. Idući tom cestom, došla je franceska trupa do melina, fletno iz njega silom pretira iza kratkoga streljanja Austrijance.

Već ob četrtloj vuri nastal je mrak. Oblaki su bili tak gusti, da se nije vidla niti jedna zviezda. Čisto su bili oslabili a zima njim dopirala sve do kosti. Austrijanski i Prajski soldati čučurili su se okolo ognja trudni i gladni, kajti su jeden den prije ostavili mnogo jela, i kad su Francezi pri Druzenheimu iznenada na nje navalili. Iz Druzenheima pobegli po visokom sniegu po grdim cestama do Selze. A dan potom, dakle denes, bili su već ovdj za Lauterburgom.

sel k vam knez mira. — Vužgite svečice i kadite miomirišućim temjanom, ar dohaja Bog molitve i precisti Agnec . . .

Stani se dakle i žuri se medjimurski puk i poljubi Božansko diete, — podaj svoje tvrde, ali poštene ruke Božjemu detetu, ar se je pokazala milost! Boga Zveličitelja svim ljudem. Nije dakle ni tebi skraćena, kaj bi bila tebi, čiji su pradedi golim [mečom] u ruki branili Njegovu svetu veru. Pojdite dakle vu hram Božji i iz veseloga srca zapopievajte:

Narodil se je kralj nebeski
Od Marije čiste Device.
Na tom mladom ljetu
Veselim se.
Mladoga kralja
Mi molimo i t. d.

A mi svojim vrēdnim čitatelom želimo srečne božične svetke!

Medjimurski ladjar.

Pri flaši vina.

(Datje)

Felix: Nit grohota sunca, nit bura zračna, nikaj ga nepoštedi, nepošpara, sve mu je izpostavljen, svi kotrigi su mu složeni na delo, ramena ogulena, pleče oglodana, ruke i noge žulave, ves živo, umorjen od velikog napora, da obdela zemlju, da ju priredi zgodnim vremenskim uplivom i sposobi rodu. Celi zemeljski ugled, koj ugaja oku i i srcu človečanskomu, je odvišen od žulavih ruk polodelavca kakovu ima svet lice, kuda nije segla ruka polodelavca, sve je divje i s trnjom zaraščeno. A za sve ove neprocenlive zasluge na kuliko je odlikovan polodelavec, terhi se nu nalagaju dan na dan sve više, u kojih trpi kak mučenik.

Tko prizna sve njegove žrtve oškudice kuliko stroškov i truda ga je stalo polno obdelanje zemlje, vinograda, obsejanje polja, a dojde toča ili druga nesreća, harači neusmileno po njegovim delu nesmiljuć se za

njegove trude i suze. — Kolikom skrbjom trudom i troškom odhranjiva svoju živinu, a pojavi se beteg: vzeme nesreća svoju žrtvu, ako je kaj ostalo prodaj, da namiriš poreza. Svoj zaželeni pridelek vtekni onomu vu vusta, koj te srpo gleda i gliboko naklonjenost od tebe očekuje. Ah ore polodelski stališ kak se slabo ceniš, kakva je sudbina tvoja, koja steblo svemu življenju ar kad opeša ruka polodelca, opešalo bude sve življenje, prestalo bude sve modrevanje, isto zemeljsko lice preobrne se na gorje ako promatramo razmišlavamo zadružbu človečanstva, možemo se milovati nad osuđom polodelca. Njegove su lastnosti i pogode, trplivost strajnost. — Ufanja bolje budućnosti ovde neima, jerbo sve na njem leži sudbina trpljenja. Njegovo bolje bude valjda onkraj groba, kada će dobri Bog pomilovali sve trpeče i iznemogle, kak vele sv. pismo »Božje usmiljenje jest pri malenih pri ponižanih.«

Iz toga polodelavec jedino mora ufanje imati u veri i prama višnjem, njega navek obuzima ono čuvstvo, da mu vse delo i trud nikaj nehasni ako mu Božanska mogućnost i dobrota, koja vlada i uređuje sve naravske sile, nečuva nebrani njegov posjed, njegovu stečevinu, i zato duh mu se obrne naprom višnjemu, njega si domištuje za nadomestila u svih izključnih pravah, koje on, kao obče stvorenje njegovo, vu političnom življenju ove suzne doline nepošteže.

Hinko: Vu čem ta misel da si isklučeni iz pravah i nezadovoljen s življenjem.

Felix: Svim poglavitešim stanovom se pobolšavlja prebitek plaća povekše. Učevni ljudi znaju lépo predstaviti svoje zroke, da se im spuni zaželeni cilj, i osladi kruh, a polodelavec, koj je samo udubljen u zemlju, muči, hrva se svakojakimi nepogodami, kojemu sve bole uničuju zemelske proizvode, njegov kruh je britka, ar podanki mu rasteju dan na dan, a dohodki krijuju, ova ostarela zemlja, koja je tolikim nevoljam podržena, skoro nije moguća za toliko odgovornost, zadovoljiti svemu kaj se od polodelavce zaišče.

Ono malo hrane, koju je svaki sobom nosil, bila je već potrošena i tako je na badnjem večer (božičnu večer) cela vojska bila bez hrane. —

III.

Oko 5. vure dobil je zapoved lajtenant od tretjega čuga Havliček od jegerov, da sa deset ljudi nastoji dojt do podnožja breščanjka i da razvidi kak dalko se prostiraju francuske straže.

S nabitimi puškami pustili su se dakle doli iz breščanjka i potpirajuć se u puške, cdstranjžali su granje od drveća. Velike grude sniega sipale se na njih. Po čeljoj opravi načini im se ledena kora. — Komaj su dihali a uz to su morali iti dalje još k tomu, koliko je bilo moguće, tiho. Trebali su frtalj vure, dok su došli na ravnica a od ravnice su imali još sto koračajov. dok su se riešili toga svrznatoga krova, koji ih je doduše skrival, ali im je zadaval velikih poteškoćah. Na to se je iznenada prignul k zemlji stražmeštar Svoboda, koji je naprej koračal.

Vu tom času začujeju jegeri neobičan glas spodoben životinjskomu. Svi su postali ne dišući. Svoboda se zdigne i reče: »Ovdi leži nekakov čovjek i zdihava.«

Kad su soldati presenećeni postali, pristupi Lajtenant mahom k Svobodi i spazi

poleg njegove noge veliku zniežnatu grudu, koja se pomalo gibala. »To je čovjek,« reče začudjeno i sa sažaljenjem. »Je čovjek je,« potvrdi Svoboda. Lajtenant Havliček zabode sablju u zemlju i trsil se je, da nesrećnika zdigne. Sazgrnul je malo grmje i vu kmciri raspognal je ljudsko obličje i francesku soldacku opravu. Vu isto je vrieme stražmeštar Svoboda zdignul sa zemlje pušku, na koju se je bil popiknul.

»To je strašno, reče stliha lajtenant; izvadivši tesko iz žepa rubec. počel je jadniku brisati sniega sa lica.

Francez je samo javkal i daval od sebe nerazumljive glase. Bil je njegov glas zaistinu spodoban već životinji, nego čovjeku: — Sad su se istom zakupili i drugi soldati.

Tiho, zapove lajtenant i po malo je poslušal. Nigdi se nije nikaj čulo. »Kak je sim došel,« progovori Havliček, to ja moram zavvediti. Obrnuv se k soldatom zapita: »Nema nitko ovdi malo žganice?«. Na to se oglasi jedan po imenu Vavra davajuć pol svoje flašice. Lajtenant vzeme nož, otrepe mu stisnute zube i nalije Francuzu žganice. Francuz izbulji oči i počme se prestrašeno razgledavati.

»Kaj je to,« reče francezki. Bili bi se smrznuili, odgovori mu lajtenant franceski.

Hinko: Priatelj nebudi jalen i višei ljudi imaju svoje brige, teškoće i posluvanja, nejeju zabadav kruh.

Felix: To je naravski, svi stanovi imamo raditi, posluvati, u zadružbu človečanstva svaki dužen je po svojem zvanju doprinesti, ali lahko je delati, veselo posluvati, kad je osegaran, da mu trud istinsko naplaćen bude! gde si je moći obračunati svoj strošek i užitek, da mu redom zadosťuje, a pri polodelavcu je to sve žalostnije, kam bu si računal, komu utekel, kojemu se lahko jednim danom sprazniju kotci, štala, polje, propadne sav užitak zbog viševrstnih nesrećah zraka, — i betegov živinskih

Hinko: Prijatelj ti se tužiš na svoj prebitek, da se mučiš, žuliš, kak višesih vrstah ljudi, pa ipak se i oni većinom jako rano dostaraju.

Felix: No pak kaj se imaju bojati starosti, dobiju pokojninu, penziju, mogu barem pod stare dane mirno živeti, a polodelavec, kad nemre delati, zemlja mu neda nikaj pokojninu mu daje, kad ga prima v hladen grob.

Hinko: Znaš priatelj Poglavarstvo mora biti kak takaj i podanki. Kak bi se uzdržaval red i sigurnost vu orsagu bez ovih? Rad si kad si siguren i miren, da ti nitko nesme udirati vu tvoje dobro.

Felix: To i ja priznam. Poglavarstvo i podanki moreju, biti, ali tomu bi morala biti nekakva umerenost, ni sveviše prenalagati, prenapinjati polodelavca, koj je osuđen na taj tvrdi tlak zemlje. ako mu je prebitek premučan, življenje već težko, onda se zahvali za vsa ova dobra, kad se mu neljubi već živeti.

Hinko: Priatelj pripoznaj, da poglavarstvo skoznuje vrhu tebe, izvodjuje sredstva s kojim bi se stan »siromaškog puka olagšati mogel, pobriga se za škole, da se deca preobraživati moreju, odredjuje da se dobrih pasminah živine za plodu vzemeju, čim si priborisi znamenitešu podporu gospodarstva, pa kaj drugo, jošče ta napučuje na ove

Našli smo vas i radi bi vas održati vu življenju.

Francez je zavrtel s glavom i pokaže na svoja prsa. I opet zapre oči, no čim bi došel k sebi odprl ih je opet i počel se je bez ičije pomoći stajati.

»Moram umreti,« govoril je tužno bez ufanja. Ne morem živeti ovdi nikaj ne vriedim. »Jeste li vi neprijatelj?« Lajtenant posvedoči, da jesu.

»Zakaj me niste ostavili, da umrem.« »I onako mi je bilo sudjeno!« »Sada moram znović.« Ja sam tak slab, da nebudem imal dosta jakosti niti da umrem.« »Hotel sam umreti za dobro republike Francuske nisem joj hotel biti na terh svojom smrtju sam joj kanil hasniti!« Nasloni se celim telom na Havličeka i zapre oči. —

»Fletno« odlučil lajtenant: »Neču da ravno denes na svetu večer pogine tko a da mu ne pomorem! Melin mora biti tu negdi blizu. odnesimo ga tam! Včiniil budem sve moguće! »A ako nas zarobiju Francezi?« doda zabrinuto stražmeštar Svoboda. Preveć su velikodušni Francezi i ne će se dati o tom od nas osramotiti. »Pograbite ga dva i ja ću s vami.« A vi drugi ostanite ovdi.«

prilike: strelanje u zrak, da se ubraniš proti toči i mnogo drugoga.

(Drugi put dalje.)

Hinko i Felix
iz Strigove.

KAJ JE NOVOGA?

Srećne božične svetke!

Srećne božične svetke želimo svim našim čitateljima, predplatnikom i suradnikom! Daj mali Ježišek svakoj porodici zdravje, mir, ljubav i podaj svakomu kruha svakdašnjega, da bude zadovoljstina, blaženstvo i radost pri svakoj hiži!

Protiv polnočkam.

Prilikom zaključenja milenarskog ljeta se je zdigla ta smisel u Vatikanu, da na zadnju noć milenarskog ljeta bi se polnočke držale u svih katoličkih crkvah. Magjarski biskupski kor je ovo želenje sveobčel sa svećenici. I u glavnim varašima su ove dane držali sednicu od želje Rima, te su svećenici takvu predstavu dali k biskupom, da ne samo na zadnju noć milenarskog ljeta se naj ne drži polnočka, nego se naj zbrišuju još i sada navadne polnočke na božić. Svećenici tu prošnju s tēm podpomažeju, da se k polnočki mnogo pijanih ljudih zide koji nemira delaju. Veliju svećenici, da je negda i na vuzem bila polnočka, ali ovu svečanost su takaj na subotu po podan morali ideti ravno zbog prvešeg zroka.

Ončmel je od udara.

Kiöta János iz Bolvaczicza občine tezak je o. m. 23-ga u jednoj lapora kopanici delal te mu je med tem jeden vekši kamen na glavu opal. Od onda je zančmel i nezna reči zgovarjati; govori nekaj ali mu

nikaj nerazmeju. Nesrećnoga čoveka su u budapeštanski špital odpeljali.

Hrvati u Čakovcu.

Zagrebačke ors. navučiteljske škole professori i dijaki su o. m. 17-ga učevni — izlet napravili u Čakovec u ors. navučiteljsku školu. S njimi došli su varadinske varmegije školski inšpektor, varaša Varadždina namestni načelnik, i varaždinskih škol 8 navučiteljov. Hrvate su na banhofu čakovečke ors. učiteljske škole professori primili. Zatem su išli u Zrinyi Miklós pšenika stari grad, kojeg sve sobe i starevičnosti su sa dopušćenjem častnikov Festetics grofa pregledali. Od ovud su u čakovečku ors. preparandiju išli, gde su dijaki na njihovu čast pčvali magjarski, a zatem pak su hrvati popevali na čast čakovečkih dijakov hrvatske pesme. Po pregledanju škole gospodarstvenih zidinah i vrta je na čast Hrvatima gost bila naredjena u obedilnici škole. Tu je Margitai ravnatelj napil na hrvatske goste i na magjarsko hrvatsku susednu bratinstvo je zdigel čašu. Matica zagrebačke preparandije ravnatelj i varaždinski namestni načelnik su u napisah magjarsku gostoljubivost zahvalili: Prilikom ovog sretanje magjarskih i hrvatskih profesorov su u ime nazočih Matica i Margitai ravnatelj telegrafno pozdravili dr. Axamethy Lajos cultusministerskug večnika u Budapešti, gdo je takaj, po telegrafu poslal nazad svoju pozdrav. Hrvati su sa najlepšim spomenkom magjarske gostoljubivosti i sa priznanjem prama magjarskomu školanju otišli u svoju domovinu.

Svadja.

Göncz Mări iz Pernyákhegy občine se

je o. m. 10-ga pritužila pri štrigovskim žandarstvu, da je nju Kercesar Ferencz prošlog meseca 28-ga k sebi zval tobož, da se nekaj hoće s njom spominati. Žena jer si nekaj hudoga nije mislila je otišla k Kercesaru. Kak je u ližu stupila, je Kercesar zaklenul vrata, te nju je zgrabil, na zemlju hitil i zbuhal nju je tak, da kak doktori veliju osem dni je treba, kaj bude ozdravela. Kercesar je prijavljeni sudu.

Opet svadja.

Na Novak Bálinta i njegovu ženu u Dráva-Szt-Mihályu je o. m. 9-ga njihov zet Medved Lajos bez svakog zroka sa botom i nožom navalil i zaklati nje je hotel, ali to mu nije išlo po ruki jer žena i muž, koji su dosta bili oranjeni su na občinske hiže bežali. Jer pak su mogli držati, da Medved svoju misel i drugda hoće svršiti, su ga žandari prek dali sudu.

Gabona árak. — Ciena žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	kor. érték
Buza	Pšenica	13.50 —
Zab	Zob	10.50 —
Rozs	Hrž	11.00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	10.50 —
» » ó	» stara	00.00 —
Árpa	Ječmen	10.50 —
Fehér bab uj	Grah beli	14.00 —
Sárga » »	» žuti	11.50 —
Vegyes » »	» zmšan	10.60 —
Lenmag	Len	23.00 —
Bükköny	Grahorka	11.00 —

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

IV.

Lajtenant je Havliček predi, nego su izišli iz gušćare zakričal franceskoj straži, da nebi streljala. Kad je straža došla, razloži njoj Havliček slučaj, zbog kojega je došel med neprijatelje. Hajte dalje! reče officir straže, dok su njegovi ljudi prejmali ranjenika od soldatov.

Havliček pojde za franceskom stražom ne bi li zeznal za zrok, zakaj si je ranjenik željel smrt. Dva njegova soldata ostala su u gušćari.

Dopeljali su nadjenoga u bižicu melinsku, gde je sedelo nekoliko officirov a pred njimi nekoliko flaša vina. Sim je bil donešen siromaški soldat i polože ga na dugu klup.

Havliček se spozna s officiri, sede si i počme pripovedati kak je našel ranjenoga. Mladi franceski kapitan zapovednik jedne kumpnije se malo zamisli. Kad je Havliček bil — gotov s pripoviedanjem reče kapitan: »Morti ste vi sim došli zbog znatiželznosti onih riečih, koje vam je betežnik govoril.

Lajtenant Havliček potvrdi.

»Kad bi vam pripovedal, zakaj je taj nahod otišel tam u onaj snieg i led, gde ste ga našli, vi bi mi se morti smijali i rekli, da je to pretjerano naše hvalenje. Umirući se ranjenik ne hvali i ne zbija šalu,« Havliček reče: »Pripoviedajte samo gospodine kapitane!

»Stvar je jednostavna« reče kapitan. Čovjek se taj zove *Julije Herón*, dobrovoljec je u vojski kak i mi svi drugi. Ostavil je ženu, ostavil službu i s klicom betega otišel u boj, kajti je domovina u pogibelji i moram ga pohvaliti, ar je svoju službu najbolje izvršaval. Nikad se nije potužil na teškoću, glada, nevolju i zimu je junacki podnašal, ali je bil jako zalosten, kad mu je zmenkalo patronah za streljanje ili kada nije po više dnevvov videl neprijatelja. Vu zadnje mu se je vrieme beteg tak pohujšal, da se je komaj vlek. Htjeli smo ga spraviti vu špital, ali o tom nije dal niti čuti nego me je dugo i dugo molil, da smije iti s nami vojovati Teško sam na to pristal. »A danas mu pak nisem hotel pod njeđen način dopustiti, da ide z nami, ar mu nisem hotel biti vmoritelj. A ipak sem mu morti postal!«

Kapitan za čas utihne. Podigavši glavu reče dalje: Taj nam je govoril, da si želi smrt, ne bi li napravil kaj nepozabljenoga na spom nek potomkom. Dal sem prijem stražiti. Otišel je nekud, da ga nisu niti vidli. Svaki je nastojal, ne bili ga mogli najti.

Dok je tak kapitan pripovedal, zdigne se Heron na klupi, raskrili ruke

»Hotel sem biti špijun« . . . reče muklim i hrpavim glasom . . . »Hotel . . . sam vmoriti jednoga generala . . . seći ljude . . .!« Pri tom se zruši na pod te se

je čulo još nekoliko nerazumljivih riečih.

Svi su priskočili k njemu. Podigne još glavu i reče: »Živila Franceska!« Zadržče nekoliko krat . . . i bil je mrtev . . .

Vu hiži je bila tišina.

»Mi smo vaši dužniki« reče malo iza toga kapitan Havliček brišući suze.

»Ne znam zakaj! odgovori Havliček.

»Mi republikanci doduše nečemo znati nikaj o posvećenim dnevvima »ali vi denes slavite badnjak, kaj ne?«

Havliček posvedoči.

»Izvolite dakle, denes i sutra biti našim gostom.« Havliček odbije ponudbu i reče: »Kad gladuje ciela vojska, gladoval budem i ja!« »No, pak naj ima barem Vaša straža kaj jesti.« Mislite li vi gospodine kapitane, da bi mi mogli jesti, dok naši bojni sudrugovi gladuju?«

»No a vi za hvalu čujte ovo: »Kad bi vaša vojska imela same takve officire, bilo bi zlo po Francesku!« Mi smo Francezi svi oduševljeni a vi znate dobro svoju dužnost!«

Havliček se nakloni, zrokuje se sa kapitanom i otide po sniegu i zimi k gladnoj svojoj vojski, miren . . . i zadovoljen . . .

Takav su badnjak imeli Austrijanci i Prajzi ljeta 1793. na Rajni. —

Nyilttér*)

E rovat alatt közöltéért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szork.

Selyem-báli-ruha 6 frt 30 krtól

fejebb — 14 méter! póstabék és vámmentesen szállítva! Minták póstaformultával küldetnek; mintákon fekete, fehér és színes »Henneberg-selyem« 45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint.

Henneberg G. selyemgyáros (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben.

A Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

egy régi kipróbált házi szer, a mely már több mint 30 év óta megbízható bedorzósól alkalmatlati **közvények, csúszás és megüheések** Intés. Silányabb utánzások miatt bevasárláskor mindig figyeljelmel legyél a „Horgony” védjegyre és a „Richter” czüvegzésre. 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban igazsólvan minden gyógyszerárban kapható. Forátár: **Török József** gyógyszerésznél Budapeston.

Richter F. Ad. és társa, csász. és kir. udvari szállítók, Rudolstadt.

1048. vh. sz. 1900.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. jbiróság 1900. évi V. 672/1. számú végzése következtében dr. Kreisler József nagykanizsai ügyvéd által képviselt Schlögl Magdolna kórtori lakos javára Nagy József u. o. lakos ellen 3000 kor. s jár. erejéig 1900. évi nov. hó 24-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1920 kor. 96 f-re becsült következő ingóságok, u. m.: bor, pálnka, hordók, kukoricza, sertések, szobabutorok, ágyneműk, bolti árucikkék, bolti felszerelések s egyéb apró tárgyak nyilvános árverésen eladataak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járás-bíróság 1900. évi V. 672/2. számú végzése folytán 3000 kor. lökekövetelés, ennek és pedig 1500 kor. után 1899. évi okt. 15-től és 1500 kor. után 1900. évi május hó 12-től járó 6% kamatai és eddig összesen 157 k. 05 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig a helyszínen, vagysis Kórtorban leendő eszközlésére

1900. évi decz. hó 29. napjának delelőtti 8 órája

határidőül kítüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felüllogallatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik. 804

Kelt Perlakon 1900. évi decz. 14-én.

Sós Frigyes kir. bírósági végrehajtó.

Schneider-féle Páfrány-tokocskák (Galandóc elhajtó.)
Millió embernek e szer visszaadta egész ségét!
 Kik galandféregben és gyomorbaiban szenvednek.

Pántlikagilisztá fejestől, a páfrány-tokocskák által fájdalom nélkül, jótállás mellett, a legrovidebb idő alatt (6 percz alatt) teljesen elhajtatik. Ezen kúttó-gyógy szer fájdalom nélkül gyors és biztos eredményeért jótállás nyújtatik. Nem árt, ha pántlikagilisztá féreg nincs is jelen. — Az életkor megjelölendő. — **Törvényesen védve.** Egy eredeti doboz pontos használati utasítással a bel- és külföld részére **4 frt** postai utánvétellel vagy **3.50** előre való beküldéssel. **A pántlikagilisztá tünetei a következők:** Az arcz halvány sárga, bágyadt tekintet, kék szemkarikák, lesoványodás, elnyálkásodás, bevonnyelv, emészthetlenség, étvágytalanság felváltva mohó étvágygal, gyakori rosszullet vagy éppen ájulások s szédülés főleg éhgyomornál, egy gombolyag felszálása egész a nyakig, nyálösszegyülemelés, a test megdagadása, gyomorsav, gyomorhév, gyakori felbőfőzés, belgörcs, hengergetés, hullámszerű mozgások, szuro, szívó fájdalmak és szúrások a belékben, szivdobogás, a verkerings rendeltenségek, különösen nőknél, gyakori véletlenül beálló fejfájás, a háskomorságra való hajlam, életuntaság és a halál éhajtása.

Egyedül valódi kapható: SCHNEIDER JÓZSEF gyógyszerésznél. Resiczán, Fő-utca 55. (Délmagy. orsz.)

M.K. EGYETEM VECYTANI INTÉZETE:
A KRISTÁLY
 SZT LUKACSFURDOI
 HECHYFORRÁS
 I GENTISZTA
 BICARBONAT
ÁSVÁNYVIZ
 KAPHATÓ:
 FÜSZERKERESKEDÉSEKBE
 VENDECLOKBE
 ÉS MINDEN VASUTI
 ÉTKEZŐ KOCSIBAN.

Több száz kiváló orvos által ajánlv. A legizletesebb és legolcsóbb ásványviz. Csáktornyán kizárólagos raktár: Strahla Testvérek fűszer, csemege és ásványviz kereskedésében.

Karácsonyi és újévi ajándéktárgyak!

Weisz Márton

óras, ékszerész és vésnök Csáktornyán
 Főtér, takarékpénztári épület.

Ajánlja dusan felszerelt svájcezi zsebóra, arany-, ezüst-, chinai-ezüst-áru és lát-szerészeti czikkek raktárát.

Karácsonyi és újévi ajándéktárgyak
 nagy választékban, olcsó árákért.

Minden e szakmába vágó javításokat jótállás mellett a legolcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközlök.

Legolcsóbb árák!

Svájcezi zseborák raktára!
Ajándéktárgyak nagy választékban!

HIRDET MÉNY.

„A Bottornya és Vidéke Önsegélyző-Egylet”

tagjai felhivatnak, hogy az egylet iránti követelésüket hat hó alatt érvényesítsék, miután a f. é. szeptember 16-án tartott közgyűlésen annak feloslása határozottat el.

808 1—3

Az igazgatóság.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság mint ttkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstárnak és Mayer testvérek czégnek Herovecz Vincze hodosáni lakos elleni végrehajtási ügyében 92 k. 30 f. tőke, 13 k. 86 f. lejárt kamat, 73 k. 04 f. eddigi, ezuttal megállapított 14 kor. árverési kérvényi költség, ugy 119 k. 18 f. tőke s jár. kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvszék a perlaki kir. jbiróság területén fekvő a hodosáni 108. szlj. kvben felvett 122. 872. 871. 289. hrsz. ingatlanok erdő és legelő illetmény a végreh. lörv. 156. §-a alapján egészben 810 korona kikiáltási árban Tóth György és neje Krármár Éva hodosáni lakos késedelmes árverési vevők költségére és veszélyére az **1901. évi január hó 10. napján d. e. 10 órákor**

Hodosán községhezánál dr. Kemény Fülöp közbenjöttével megtartandó árverésen eladatulni fog. 800

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni kötelesek.

A kir. jbiróság mint ttkvi hatóság. Perlakon, 1900. okt. hó 24-én.

600/2. sz. v. 1900/1

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó az 1881. évi LX. 1-cz. 102. § értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a n.-kanizsai kir. törvényszék 1900. évi 8077. sz. végzése következtében dr. Tamás János perlaki lakos ügyvéd által képviselt Glavina András perlaki lakos javára Tersztenyák Bódog nagy-kanizsai lakos ellen 3000 kor. s jár. erejéig 1900. évi nov. hó 22-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 2288 kor. becsült sirkő oszlopok, sirkő keresztiek és nyerskő anyagból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatulni.

Mely árverésnek a n.-kanizsai kir. törvszéknek és a csáktornyai kir. jbiróságnak 1900. évi 8077. és V. 602/1. számú végzése folytán 3000 kor. tőkekövetelés ennek 1900. évi nov. hó 10. napjától járó 6% kamatai és eddigi összesen 126 k. 80 f.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Csáktornyán leendő eszközlésére

1900. évi decz. hó 29. napjának d. e. 9 órája

határidőül kítuzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. 1-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatulni. 803

Kelt Csáktornyán, 1900. decz. 18-án.

Kovácsics Ferencz

kiküldött kir. bir. végrehajtó.

Valódi
Zagoriai mellszörp

Felnőtteknek valamint gyermekeknek igen kellemes gyógyszer: górcsós szúrás, hurutos-köhögés, tüdőkatarrus, elnyájkasodás és az összes mellhajok ellen.

Egy üveggel az összeg előzetes beküldése mellett 3 korona 30 fillérért szállít

THIERRY A. gyógyszerháza
Pregrada (Rohitsch-Sauerbrunn m.)

Vigyázzunk a zárta, mel en a következő felirat van bevésve:
A. Thir y's Schutzengel-Apotheke.

Törv. bejegyzett

védjegy

Legfinomabb minőség.

Eredeti csomagokban kapható

Gránertestvéreknél Csáktornyán

valamint a monarchia minden elsőrangú fűszer és csemegeüzletében.

Világhírű orosz karaván tea

Popoff K. és C. testvérektől Moskvában.

(több európai udvar szállítói.)

761 7-10

Nekülözhetlen és utolérhetlen, hatása kitünő.
Világczikk, kivitel minden országba.

THIERRY A. balzsama.

Felülmulthatatlan szer minden mell-, máj-, gyomorbetegség ellen. Külsőleg is hat. Csak akkor valódi, ha az oldalt látható zöld, törvényszekideg bejegyzett «a p a c z a» védőjegygyel van ellátva. Évente 6 millió üveg állítatik elő.

12 kis vagy 6 nagy üveg postán küldve 4 korona.

Egy probaüveg bérmentesen 1 korona 20 fillér. Széjjelküldés csak előzetes fizetés esetén.

THIERRY A. centifolia kenőse

(csodakenőcs)

utolérhetetlen szívó erejű és gyógyítóhatású. Operációkat a legtöbb esetben fölöslegessé tesz. E kenőccsel egy 14 éves, gyógyíthatatlannak tartott esontszót, ujabban egy 22 éves rákszerű bajt gyógyítottak meg. Antiszeptikus és gyógyítóhatású mindenféle seb gyulladásánál.

Próbátégely bármintve 1 kor. 80 fill. Az összeg előre beküldendő.

Sok ezer elismerő irat áll rendelkezésünkre, melyek a föld minden részéből érkeztek. Óvakodjunk utánzatoktól. Valódi csak akkor, ha e czég neve és védjegye rajta áll:

A. THIERRY gyógyszerháza az „Órangyalhoz“

Pregrada, Rohitsch-Sauerbrunn mellett.

A cs. k. államv. hivatalnokok egyletének szállítója.

763 7-25

Egy jó hangu zongora,

egy álló íróasztal, egy varrógép, egy pamlag stb.
szabad kézből eladó.

Bővebbet: Dugovich Pál urnál, perlaki-utca.

805

Ugyanott egy kisebb lakás kiadó.